

ganske udmærket at gøre lovene mere effektive og mere gennemskuelige, så det skal jeg ikke bruge lang tid på.

Derimod synes jeg nok, det er værd at vurdere det rimelige i at blive ved med at lade skatteyderne betale for helt private jordfordelinger. Se fra gammel tid var det sådan, at vi havde en landbrugslov, som indebar, at man søgte at samle landbrugsjorderne, hvor de lå meget spredt. Da var der også en samfundsmæssig fornuft i det. Med de mange husmandssteder, med de mange lodder, der lå rundt omkring, var der meget rimelighed i, at man brugte nogle skatteyderpenge til at lave bedre arronderingsmæssige forhold inden for landbruget. Der kunne spares nogle samfundsressourcer ved, at der ikke var så lang en transport ud til alle lodderne osv.

Men med de seneste ændringer af landbrugsloven, der jo er gået ud på at give lov til at eje flere ejendomme, der ligger ret langt væk, og at give lov til langt større sammenlægningsgrænser, er der jo sket det, at staten i virkeligheden giver lov til, at private bønder kan sprede arronderingen, men den siger samtidig, at vi godt vil give statstilskud til at forbedre arronderingen lidt. Det virker lidt dobbeltmoralisk i dag.

Derfor synes jeg, at der er god grund til at overveje, om man skal blive ved med at bruge skatteydermidler til at lave forbedret arrondering, når man alligevel i loven har åbnet for, at tingene spredes.

Så vil jeg gerne sige i forlængelse af det, at det jo er indlysende, at hvor der indgår offentlige hensyn, hvor der er almenyttige hensyn, der skal varetages, det kunne være, som der tidligere er talt om, til motorveje, og det kan også være andre ting, er det meget hensigtsmæssigt og udmærket. Det er også udmærket, at man kan lave puljejord, sådan at man kan fordele det, men lige den ende med, at man udelukkende giver skatteydertilskuddene til private, er vi betænkelige ved.

Så vil jeg godt spørge ministeren, hvor få lodsejere der egentlig må være involveret i en jordfordelings sag, for man ikke kan få tilskud. Jeg har jo spurgt om det i forbindelse med, at vi havde teknisk gennemgang, men da syntes jeg ikke, at jeg fik noget særlig klart svar, så jeg vil egentlig godt høre, om ministeren nu kan give et svar på, hvor få i jordfordelings sager der får, altså hvor få lodsejere.

Sagt på en lidt anden måde: Kan man lave fusk med, at hvis der er et par stykker eller tre, der handler med hinanden om jorden, så kan de

få staten til at betale for sammenlægningen eller en del af den? Jeg vil altså godt have at vide, hvor langt man har været nede i antal lodsejere.

Det er klart, at vi vil kigge på sagen, når vi får den under udvalgsbehandling, og så vil vi arbejde på, at man kunne få den del ud, hvor der kunne være et vis misbrug inden for området.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Nu har hr. Touborg jo den evne at svinge sig op på nogle ting, som måske ikke er realistiske, for er det en selvfølge, at der er støtte til alle projekter? Det lød næsten, som om der var det.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg mener ikke, at jeg herfra har sagt, at der var støtte til alle projekter. Jeg mener, jeg sagde, at der var støtte til helt private projekter, som kun havde med privat omlægning af jord at gøre, og så spørger jeg ministeren, hvor få lodsejere der kan være med i den sammenhæng.

Når jeg spørger, så er det, fordi det oprindeligt jo faktisk var sådan, at der skulle være ti lodsejere for at kunne lave en egentlig jordfordeling. Så kom der noget, der hed en mindre jordfordeling. Der kunne så være nogle færre, jeg tror noget, der ligner seks, syv stykker. Men af svaret på mit spørgsmålovre i ministeriet kunne jeg alligevel godt høre, at man nok kunne gå lidt længere ned end til det.

Jeg synes altså, det er vigtigt, at vi sikrer, at der ikke sker misbrug af offentlige midler heller ikke i en sag som den her.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Kristen Touborg, om hr. Touborg overhovedet kan forestille sig et projekt om jordfordeling, hvortil der ikke bliver søgt om offentlig støtte – bare forestille sig det.

Kl. 11.10

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Ja, det kan jeg faktisk godt forestille mig, for en jordfordeling kan jo også være en handel mellem to landmænd og ikke andet. Det er jo også en form for jordfordeling. Så jeg tror, der findes sager, hvor der ikke er søgt, men jeg tror samtidig, at der bliver søgt til meget små jordfordelinger eller altså med meget få lodsejere. Det vil jeg mene at man godt kan anse for at være misbrug